

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.43/2022/15.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2022. június 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2022. március 17. napján kihirdetett B.15/2021/115. számú ítéletét megváltoztatja.

Az előzetes fogvatartási adatokat azzal pontosítja, hogy a vádlott 2019. december 21-től 2019. december 22-ig őrizetben, 2019. december 23-tól 2022. március 17-ig letartóztatásban volt.

A szabadságvesztés tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

A nyomozás során lefoglalt és a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányságon Bnyk.I.70/2019. szám alatt 5. sorszámon bevételezett 1 db Metaltex márkájú kés elkobzását mellőzi, egyúttal a lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli a Zrt1. (Cím3.) vagyoni érdekeltnek.

Az eljárásban 148.774,- (száznegyvennyolcezer-hétszázhetvennégy) Ft vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel, míg 2.796.894,- (kettőmillió-hétszázkilencvenhatezer-nyolcszázkilencvennégy) Ft bűnügyi költséget az Állam visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék 2022. március 17-én kihirdetett B.15/2021/115. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a vádlottat emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés]. Ezért öt hét év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte és öt évre kiutasította Magyarország területéről. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést elsődlegesen a minősítés megváltoztatásáért és enyhítésért, másodlagosan enyhítésért azzal, hogy a vádlott szándéka nem terjedt ki még eshetőlegesen sem a sértett életének kioltására.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.14/2022/8-I. számú átiratában az ítélet megváltoztatását indítványozta, azzal, hogy az ítéltábla a vérgyanús szennyeződések mint bűnjelek megsemmisítésének elrendelésére vonatkozó elsőbírói rendelkezést mellőzze, és állapítsa meg, hogy az adott bűnjelek az iratok mellékletének részét képezik, továbbá a szakértői díjak összegének viselésére is a vádlottat kötelezze. Álláspontja szerint erre figyelemmel az államot terhelő bűnügyi költség összegének pontosítása is indokolt. Indítványozta, hogy a jogi indokolásból az ítéltábla mellőzze a bűncselekmény alanyi oldalával kapcsolatos érvelést, a vádlottnak a cselekmény elkövetéskori ittasságára tekintettel.

[4] A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott és a védő a fellebbezést annyiban módosította, hogy azt kizárólag a kiszabott szabadságvesztés-büntetés enyhítésére irányulóan tartotta fenn, a minősítés megváltoztatására irányuló indítványt mellőzte.

[5] Az ügyész a nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakat fenntartotta.

[6] A vádlott és védőjének enyhítésre irányuló fellebbezése megalapozott.

[7] A bejelentett jogorvoslatokra tekintettel az ítéltábla a törvényszék fellebbezéssel sérelmezett ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései értelmében teljes terjedelmében bírálta felül és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le; nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív eljárási hibát, mely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[8] A lefolytatott eljárásban az elsőfokú bíróság valamennyi releváns bizonyítékot beszerezte és az eljárás anyagává tette, a bizonyítékokat okszerűen, a logika szabályainak megfelelően értékelte. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, mely a másodfokú eljárásban is irányadó volt a Be. 591.§ (1) bekezdése értelmében.

[9] A törvényszék részletekbe menően és alaposan tett eleget a Be.561. § (3) bekezdés d) pontjában írt indokolási kötelezettségének is.

[10] A törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, helyes a cselekmény minősítése és az ide vonatkozó jogi indokolás is túlnyomó részt helytálló, azonban némi kiegészítésre és helyesbítésre szorul.

[11] A vádlott elkövetéskori ittassága folytán a cselekmény elkövetésekor az alanyi oldal hiányzott, mert az alkoholt csak alkalmanként fogyasztó vádlottnál a nagyobb mennyiségű szeszes ital fogyasztása olyan mértékű ittasságot eredményezett, mely a vádlottnál

emlékeztetkieséssel, és énidegen viselkedéssel járt, azonban patológiás vagy abortív patológiás részesség esete nem állt fenn. A BH.1998. 267. II. pontja alapján az önhibából eredő ittasság esetén az elkövető aktuális tudattartalmára a tárgyi oldalon jelentkező ismérvek alapján lehet megalapozott következtetést levonni. Ugyanezt az iránymutatást adja a III. sz. BED is. Mindezekre figyelemmel a cselekményt kizárólag a tárgyi ismérvek alapján lehetett minősíteni.

[12] A cselekménynek tisztán a tárgyi oldal ismérvei alapján való értékelésével megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a vádlott cselekményét eshetőleg szándékkal elkövetett emberölés bűntette kísérletének. A 3/2013. BJE-ben foglaltakra figyelemmel a vádlott által használt eszköz különösen veszélyes, élet elleni cselekmény tipikus elkövetési eszköze volt. Az elkövetés körülményei alapján – így a hadonászó mozdulatok mellett többszörös és célzott, irányított szúrás, a támadott testtájék, az életfontos szervek (fej, nyak, életfontos szerveket tartalmazó felsőtest) környékére leadott célzott szúrások, a kitartó szándékkal történő elkövetés, a kiszolgáltatott, fekvő sértett támadása, ezzel a védekezési lehetőség minimalizálása, az elkövető életellenes kijelentései a cselekmény véghezvitele során, és az, hogy a vádlott azért hagyott fel a cselekményével, mert a sértettől elrángatták és lefoglalták, majd az eredmény iránt tanúsított közömbössége – aggálytalanul alapot adnak a cselekmény emberölés bűntettének kísérlete megállapítására önmagában a tárgyi oldal ismérvei alapján is.

[13] Ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet [40]-[41] és [46]-os bekezdéséből az alanyi tényezőkkel kapcsolatos megállapításokat mellőzi.

[14] A törvényszék – bár utalt rá - elmulasztotta az ítéletében konkrétan rögzíteni a törvényi középértéket, mely tíz év szabadságvesztés a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy a cselekményt a Btk. 160. § (1) bekezdése öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni.

[15] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó tényezőket nagyrészt feltárta, további nyomatékos enyhítő körülményként kell azonban értékelni, hogy a magyar nyelvet nem beszélő, külföldi állampolgárságú vádlott számára jelentősen nehezíti a büntetés elviselését az idegen nyelvi környezet, az eltérő kultúra és a családjának a távolsága.

[16] A törvényszék helyesen rögzítette, hogy a vádlott cselekménye távoli kísérlet volt, figyelemmel arra, hogy a cselekmény a sértettnél egyenként és összességében is csak nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket eredményezett. Ezt a körülményt az ítéltábla álláspontja szerint azonban a törvényszék nem értékelte kellő nyomatékkal a vádlott javára enyhítő körülményként.

[17] Nagyobb nyomatékkal kellett értékelni a vádlott őszinte megbánását, bocsánatkérését, és azt is, hogy a sértett a vádlottnak megbocsátott. További enyhítő körülmény, hogy a vádlott a cselekményt eshetőleg szándékkal követte el, és a vádlottnak fel nem róható eljárás elhúzódása is.

[18] A fentiek alapján a másodfokú bíróság a szabadságvesztés-büntetés enyhítésére látott lehetőséget, ezért annak tartamát a törvényi minimumra enyhítette.

[19] Nagyrészt törvényes az elsőfokú bíróságnak a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezése azzal, hogy a lefoglalt kés mint elkövetési eszköz elkobzására a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem kerülhet sor, miután az eszköz nem az elkövető, hanem a vagyoni érdekelt tulajdona volt, erre figyelemmel az elkobzást a Btk. 72. § (3) bekezdése kizárja. Ezért e körben az ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, az elkobzást mellőzte, a dolog lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és azt a Be. 321. § (1) bekezdése alapján kiadni rendelte a tulajdonosnak.

[20] Egyebekben a bűnjelekről való rendelkezések törvényesek voltak. A lefoglalt vérgyanús szennyeződések megőrzésére – az ügy jellegénél fogva - esetleges perújítási eljárás lefolytatása végett sincs szükség, ezért törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság azok megsemmisítéséről.

[21] Az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette az ítéletében, hogy az eljárásban 910.315,- Ft bűnügyi költség merült fel, erre visszavezethetően nem rendelkezett a bűnügyi költség jelentős részéről, egyes tételek pedig a nyomozás során nem kerültek a költségjegyzékbe bevezetésre, emiatt ezekről az elsőfokú ítélet ugyancsak nem rendelkezett, illetve a bűnügyi költségnek egy részét a törvénytörvény indokolatlanul terhelte az államra.

[22] A vádlott nagy tárgyi súlyú bűncselekményt követett el, erre figyelemmel a Be. 574. § (5) bekezdés szerinti feltétel nem állt fenn, ezért nem volt törvényes alapja az eljárás során felmerült bűnügyi költség egy részének - a szakértői díjak összege - alól a vádlott mentesítésének. Ezért az ítéltábla a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést megváltoztatta, a vádlottat a szakértői díjak és az elsőfokú bírósági ítélet által nem érintett további kirendelt védői díj megfizetésére is kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdése alapján. Erre figyelemmel a vádlott viseli a kirendelt védő díjazásával és a szakértők perbevonásával kapcsolatos bűnügyi költséget (B.15/2021/14-es költségjegyzék 6-os tétele, a 382/2019.Bü. költségjegyzék 1, 2, 7, 9, 11, 14, 20, 21, 22-es tétele, továbbá a nyomozási bíró 2020. augusztus 19-ei ülésén felmerült és a költségjegyzékekben nem szereplő 14.400,- Ft kirendelt védői díj).

[23] Az állam viseli a fordítási és tolmácsolási díjból eredő bűnügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján, ide értve a költségjegyzékekben nem szereplő, a nyomozási bíró 2020. augusztus 19-ei ülésén felmerült 22.600,- Ft tolmácsolási költséget is.

[24] A fentiek szerint az ítéltábla a törvénytörvény ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időre vonatkozó megállapításokat pontosította a Be. 453 . § (1) és (6) bekezdései alapján.

[25] Az ítéltábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alkalmazásával számította be a szabadságvesztésbe a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől letartóztatásban töltött időt.

Győr, 2022. június 20.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke

Dr. Polgár András sk.
előadó bíró

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
bíró

Ezzel az ítélettel a Győri Törvényszék 2022. március 17. napján kelt B.15/2021/115. szám alatti ítélete 2022. június 20. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke